

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

18 De processionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

quæ præcipiuntur. Sic statur ad Euangelium, & cantica ex Euāgelis desumpta, vt sunt Benedictus, Magnificat, & Nunc dimittis: tum quia per verbum Euangelij, qui peccatis prostrati iacebamus, erecti sumus; tum vt promptos nos declaremus ad obtemperādum diuinis iussis. 3, Oculi in cælum eleuantur, vt cogitationem nostram in cælis versari declaremus. 4, Subinde oculi demittuntur, ad significandum diuinæ seueritati timorē & internum pudorem ex turpitudine peccatorū conceptum. 5, Manus attolluntur, partim vt cor significetur habēdum ad Dñm: partim (vt ait B. Chrysoft.) quia dona, quæ petimus, è cælis sunt expectanda. 6, Iunguntur manus, vt animus declaretur esse collectus, non autem distractus diuersis cogitationibus. 7, Tunditur pectus, tum vt peccata detestemur, tanquam pœnas de nobis exigentes: tū vt cor lapideum tusionibus emollescat. 8, Qui manus in modum crucis extendunt; significant se cū Christo crucifixos, cuius crucem & passionem representant. Hoc modo ferè se componunt sacerdotes in sacro Missæ officio, in quo Christi patientis gerunt personam.

*Hom. 79^a
ad populo
Antioch.*

*Aug. ser.
36. de ver
bis dom.*

CAPVT XVIII.

DE PROCESSIONIBVS.

ANTIQVVS est ille in Ecclesia orandi modus, quo in processionibus clerus & populus precatur Deum. In quibus præfertur crux Christi, quia videtur educi ex-

exercitus sub crucis vexillo militans: tum sequitur Clerus, cuius ordo ut est Deo cōiunctior, utpote per quem ad alios spiritualia dona deriuantur, ita debet sanctitate vitæ cæteris præluere. In hoc ordine verò præcedunt iuniores, seniores autē & digniores sequuntur: quia in Ecclesia, officium superiorum non in externo honore, sed in labore & ministerio con-

Mat. 20.

Lucæ 22.

sistit, ut iuxta verbū Christi, *Qui voluerit maior fieri, seruiuetur*, & præcessor sit ministrator.

Post Sacerdotes & Præsules statim subsequitur sæcularis magistratus, tanquam Ecclesiæ rerumq̄. sacrarum defensor, qui coniunctus esse debet cum ordine Ecclesiastico, ut fidem propugnet, Pastores Ecclesiæ iuuet, atq. in omnibus rebus honorem Dei solius quærat. Præcedit autem reliquos ciues, ut sicut dignitate, ita & moribus vitaq̄. præluceat, doctorque sit

Ephes. 2.

aliorum. At verò inter utrosq̄. **D O M I N U S**
I N M E D I O P O P V L I S V I : ut duos condat in semetipso, in vñū nouū hominem, faciens pacē inter Deum & sanctam plebem.

Rom. 10.

Iste modus orandi in Ecclesia antiquissimus, variis de causis seruatur. 1, Ut sciamus, fidem publicè profitendam esse: quia *Corde creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem.*

Matth. 5.

2, Ne pudeat nos publicè bene agere, sed ita luceat lux nostra coram hominibus, ut videāt opera nostra bona, & glorificent patrem nostrum, qui in cælis est. Admonemus igitur, & excitam⁹ hac publica oratione omnes, ad orandum Dominum, pro suis totiusq̄. Reipub. necessi-

cessitatibus. 3, Declaramus nos credere, Deū nullis locorum angustiis contineri, sed vbiq̄ ab omnibus adorandum esse, non ab hominibus tantū, sed ab vniuersa creatura, quā cum Propheta Dauide variis Psalmis ad laudādum cōmunem Dōminum prouocamus. 4, Protestamur nos Christum Dōminum & ducē crucifixum sequi, paratos ad omnē ipsius voluntatem, tanquā fideles milites, sub vexillo crucis. 5, Precamur Dōminum, vt in loca singula domosq̄. nostras ingrediens, gratiam suam illis largiatur, Ecclesiæ precibus motus, quæ locis illis funduntur. 6, Celebramus memoriam variorum discursuum & processionum Christi Dōmini pro salute nostra susceptarū, qualis fuit in die Palmarū, quando in urbē Hierosolymitanam cum maxima pompa fuit inuectus: & in die Ascensionis suæ in cælos, quādo discipulos in montem eduxit, & videntibus illis est subleuatus in cælum.

Ex his facile videre est, quāta reuerentia sit in supplicationibus procedendum, sine fabulis, sine cursitatione, sine vlla vanitate, aut mentis oculorūq̄. euagatione, sed animo collecto, atq̄. ad Deum eleuato, Deum precando pro necessitatibus Ecclesiæ, pro tota Repub. in qua versamur; pro peccatoribus, qui malitia sua excæcati, iram Dei nō cessant prouocare.

Orandum est autem & postulandum, per Christi labores, quos multis itineribus pro nobis sustinuit; per merita sanctorum, quorum sacras reliquias, aut imagines circumferimus;

26 CHRISTIANARVM
mus; per Dei misericordiam, qui hanc Rem-
pub. ad fidem perduxit, & in Catholica reli-
gione conseruauit.

CAPVT XIX.
DE TEMPORIBVS PRECV-
boriarum.

ECCLÉSIA Dei diuersas interdium &
noctu horas obseruat, quibus ad Deum
preces fundit, in memoriã & gratiarum
actionem singularium quorundã beneficio-
rum, quæ temporibus illis accepit. Nam præ-
ter mysteria passionis, quæ singulis horis acci-
derunt; alia etiam collata sunt beneficia pecu-
liaria, in quorum memoriam illis horis pre-
ces dicuntur.

*Memoria
natiuitatis
Domini.*

*Resurre-
ctionis.*

Nocte celebratur memoria natiuitatis Do-
mini precibus matutinis: quibus adiunguntur
laudes: quia Christus in aurora victor ab in-
feris resurrexit. Eodem noctis tempore captus
est Dominus, ductus ad Annã & Caypham,
multaque in ædibus horum pontificum vsq;
ad ortum solis perpeffus.

Exorto sole, hoc est, hora diei prima, tradi-
tus est Dominus in manus gentium; à Põnifi-
cibus ad Pilatum adductus ad crucifigendum.

*Vicarij sui
nobis reli-
ti.*

*Matt. 16.
Luc. 22.*

Eodem tempore Ioan. 21. post resurrectio-
nem prouidit Ecclesiæ de summo pastore vi-
cario suo, cui oues suas, id est vniuersam Ec-
clesiam regendam cõmisit. Quod beneficium
quàm sit eximium, facilè perspicietur; si cõsi-
deretur, ab hoc capite pendere Ecclesiæ vnita-

1683